

Arrest

nr. 125 566 van 12 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de erkenning van de vluchtelingenstatus evenals de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er moet in dit verband worden benadrukt dat u tot twee keer toe geen gevolg hebt gegeven aan mijn oproep voor gehoor die op rechtsgeldige wijze naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd, en waarin u werd uitgenodigd om uw asielmotieven te komen toelichten. In casu gaf u geen gevolg aan de uitnodigingen voor gehoor op 21 november 2013 en op 13 januari 2014.

Hoewel u naar aanleiding van de aan u gerichte uitnodiging voor het gehoor op 21 november 2013 mijn diensten een “Getuigschrift van werkonbekwaamheid” d.d. 19.11.2013 overmaakte, afgeleverd door een dokter in de geneeskunde, wordt de geldigheid ervan enigszins ondermijnd door de vaststelling dat

u enkel een kopie van voormeld attest overmaakte, waarop de stempel van de attesterende arts zelfs niet leesbaar is.

U werd vervolgens nogmaals per aangetekend schrijven opgeroepen voor gehoor, in casu op 13 januari 2014. Dient vastgesteld te worden dat u zich wederom niet voor gehoor hebt aangeboden bij mijn diensten en deze keer binnen de wettelijk voorziene termijn tout court géén geldige reden hebt meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid op het gehoor.

Uit voorgaande besluit ik dat uw gedrag blijk geeft van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen. U maakt dergelijke beoordeling door eigen toedoen onmogelijk.

*Daarenboven werd ook in hoofde van uw partner **S.G. (O.V. 6.717.597)** een gedrag vastgesteld dat wijst op een gebrek aan medewerking in de asielprocedure. Om dezelfde reden werd ook voor haar een weigeringsbeslissing genomen."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 maart 2014 een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: vluchtelingenverdrag), in combinatie met de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht (zie p. 2).

Verzoeker stelt dat hij en zijn vrouw twee minderjarige kinderen hebben en dat hij zich niet kon aanmelden voor verhoor op 13 januari 2014 op het Commissariaat-generaal, gezien zijn vrouw zwaar ziek was en hij de kinderen niet alleen thuis kon laten bij hun zieke moeder.

Hij verklaart dat hij op 23 januari 2014 per telefax een medisch attest toestuurde aan het Commissariaat-generaal ten einde (zie p. 3) "*hun afwezigheid te rechtvaardigen*"; hij verwijst naar de inventaris, stukken 2 en 3.

Hij voegt eraan toe op 21 november 2013 via dezelfde weg een medisch attest aan de commissaris-generaal te hebben meegedeeld ter rechtvaardiging van een eerdere afwezigheid; hij verwijst ook hier naar de inventaris, stukken 2 en 3.

Hij haalt aan dat ze ernstig voor hun leven en dat van hun kinderen vrezen in hun land van herkomst en voert aan dat de commissaris-generaal in zijn beslissing niet afdoende motiveert waarom het attest van 11 januari 2014 van dr. R.H., geen rechtvaardigingsgrond inhoudt van "*hun afwezigheid*" (zie p. 3).

Hij stelt dat de commissaris-generaal hem had moeten horen om hem toe te laten zijn nieuw verkregen informatie uit te leggen of bijkomende stukken voor te leggen inzake zijn problematiek in Armenië.

Hij voert aan dat de commissaris-generaal weigert hem opnieuw uit te nodigen voor verhoor niettegenstaande hij binnen de wettelijk voorziene termijn een medisch attest heeft bijgebracht ter rechtvaardiging van "*hun afwezigheid*"; hij verwijst nogmaals naar de stukken 2 en 3 van de inventaris.

Volgens verzoeker faalt de motivering van de beslissing dan ook in rechte gezien hij wel degelijk beantwoordt aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

Volgens verzoeker is de beslissing ook niet afdoende gemotiveerd en wordt een medisch attest buiten spel gezet.

Hij stelt nog dat uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding voortvloeit dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen mogen worden beschouwd, zonder dat aan de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen zijn gevraagd en hij in de mogelijkheid is gesteld stukken voor te leggen.

Verzoeker vraagt aan de Raad omwille van de flagrante schendingen van de aangevoerde middelen, de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift "*Medisch attest Dr. R.H.*" dd. 11 januari 2014 en "*Attesten faxzendingen naar het CGVS*" van 23 januari 2014.

2.2. Beoordeling

De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

Wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, wijst de Raad erop dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 januari 2014, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van onderhavige procedure niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet in is gegaan op de oproeping van 31 oktober 2013 voor verhoor op het Commissariaat-generaal op 21 november 2013, aangetekend gericht aan zijn gekozen woonplaats (zie "*bijlage 26 quinquies*" van 2 oktober 2013) "3800 Sint-Truiden, Wildebamp 10".

Hij liet aan het Commissariaat-generaal wel een kopie van een "*getuigschrift van werkonbekwaamheid*" van 19 november 2013 geworden ("*niet in staat te werken*", "*het verlaten van de woonst is toegelaten*") voor de periode van 19 november 2013 tot en met 22 november 2013, afgeleverd door een geneesheer. Naast het feit dat bedoeld attest een fotokopie betreft, stelt de Raad vast dat de identificatie van de arts niet mogelijk is doordat de stempel niet leesbaar is.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker per aangetekend schrijven van 19 december 2013, gericht aan voormelde gekozen woonplaats, opgeroepen werd voor verhoor op 13 januari 2014 op het Commissariaat-generaal.

Het blijkt dat hij zich niet heeft aangeboden voor verhoor.

Het blijkt dat hij ook niet binnen de termijn van vijftien dagen na het verstrijken van de in de oproeping vastgestelde datum, zoals bepaald in artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de commissaris-generaal een uitleg voor zijn niet verschijnen op het verhoor heeft opgegeven.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 februari 2014 aan dat hij en zijn vrouw twee minderjarige kinderen hebben en dat hij zich niet kon aanmelden voor verhoor op 13 januari 2014 op het Commissariaat-generaal, gezien zijn vrouw zwaar ziek was en hij de kinderen niet alleen thuis kon laten bij hun zieke moeder.

Hij stelt dat hij op 23 januari 2014 per telefax een medisch attest toestuurde aan het Commissariaat-generaal ten einde (zie p. 3) "*hun afwezigheid te rechtvaardigen*"; hij verwijst naar de inventaris, stukken 2 en 3.

De Raad stelt vast dat bedoelde stukken 2 en 3 respectievelijk een faxbericht betreft houdende een attest van 11 januari 2014 waarin dr. R.H., arts te Sint-Truiden, bevestigt dat S.G. -zijnde de vrouw van verzoeker-, "*zich om medische redenen niet in Brussel kan aanmelden in de periode van 11 januari tot 17 januari 2014*", en verzendrapporten van voormelde fax op 23 januari 2014 (19:12) en (21:27).

De Raad stelt vooreerst vast dat voormeld medisch attest van 11 januari 2014 handelt over de persoon van S.G. die zich om medische redenen niet in Brussel kan aanmelden in de periode van 11 januari tot 17 januari 2014.

De Raad merkt tevens op dat het beroep van voormelde S.G. door de griffie van de Raad niet op de rol werd geplaatst zodat het niet aan de Raad toekomt om zich uit te spreken over de voorgehouden onmogelijkheid van voormelde S.G. om aan de oproeping gevolg te geven.

De Raad stelt ook vast dat het bedoeld attest geen gewag maakt van een onmogelijkheid in hoofde van verzoeker om zich voor verhoor op het Commissariaat-generaal aan te bieden.

De voorgehouden grond voor zijn afwezigheid op het verhoor wordt derhalve niet aanvaard.

De Raad voegt eraan toe dat, gezien het belang van het verhoor op het Commissariaat-generaal in het kader van de asielpcedure, het aan de asielzoeker toekomt om zich organisatorisch te regelen om gehoord te kunnen worden.

Er kan derhalve besloten worden dat verzoeker voor zijn niet verschijnen op het verhoor op het Commissariaat-generaal binnen de termijn voorzien in artikel 57/10 van de vreemdelingenwet, geen geldige reden heeft opgegeven.

Op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct besloten tot de weigering van de vluchtelingstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, komt de commissaris-generaal terecht tot het besluit dat verzoekers gedrag blijkt geeft van een gebrek aan medewerking in de asielpcedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

Wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft, wijst de Raad erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Gelet op het bovenstaande, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat hij onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE